

Ispričat ću ti svoju priču:

Gospođice Zlice

Zvezdana Bubnjar
Ilustracije: Sanja Siročić

KULTURA
NOVA

Zaklada
Kultura nova

GRAD
ZAGREB

Impressum

Autorica: Zvezdana Bubnjar

Autorica ilustracija: Sanja Siročić

Naslov: Ispričat ću ti svoju priču: Gospođice Zlice

Izdavač: Udruga Kultura Nova, Zagreb

Lektura: Sanja Matasić

Grafičko oblikovanje i prijelom: Benedetta Agostoni

Tisak: Tiskara Parko, Zagreb

Naklada: 500 kom.

Zagreb, 2025.

ISBN

Projekt “Ispričat ću ti svoju priču” ima za cilj spriječiti i prepoznati vršnjačko nasilje među učenicima nižih razreda zagrebačkih osnovnih škola te prikazati kako djeca (žrtve) doživljavaju vršnjačko nasilje. Vršnjačko nasilje jedan je od gorućih problema u školama, o čemu svjedoče slučajevi koji se svakodnevno prijavljuju. Riječ je o nasilju na svim razinama – fizičkoj, psihičkoj, emocionalnoj, ali i cyber nasilju. Podaci o izloženosti djece nasilju u vršnjačkim odnosima pokazuju da su različiti oblici psihičkog (npr. ogovaranje, prijetnje, izolacija, vrijeđanje licem u lice te putem interneta) i fizičkog nasilja (npr. udaranje, guranje) svakodnevica u životima djece. Statistika govori da u gotovo svakom razredu vjerojatno postoji dijete koje je izloženo nekom obliku vršnjačkog nasilja. Rezultati epidemiološkog istraživanja o zlostavljanju i zanemarivanju djece pokazuju da 29,9% djece jednom mjesečno ili češće doživljava nasilno ponašanje od strane vršnjaka, dok je 21,3% djece nasilno prema svojim vršnjacima.

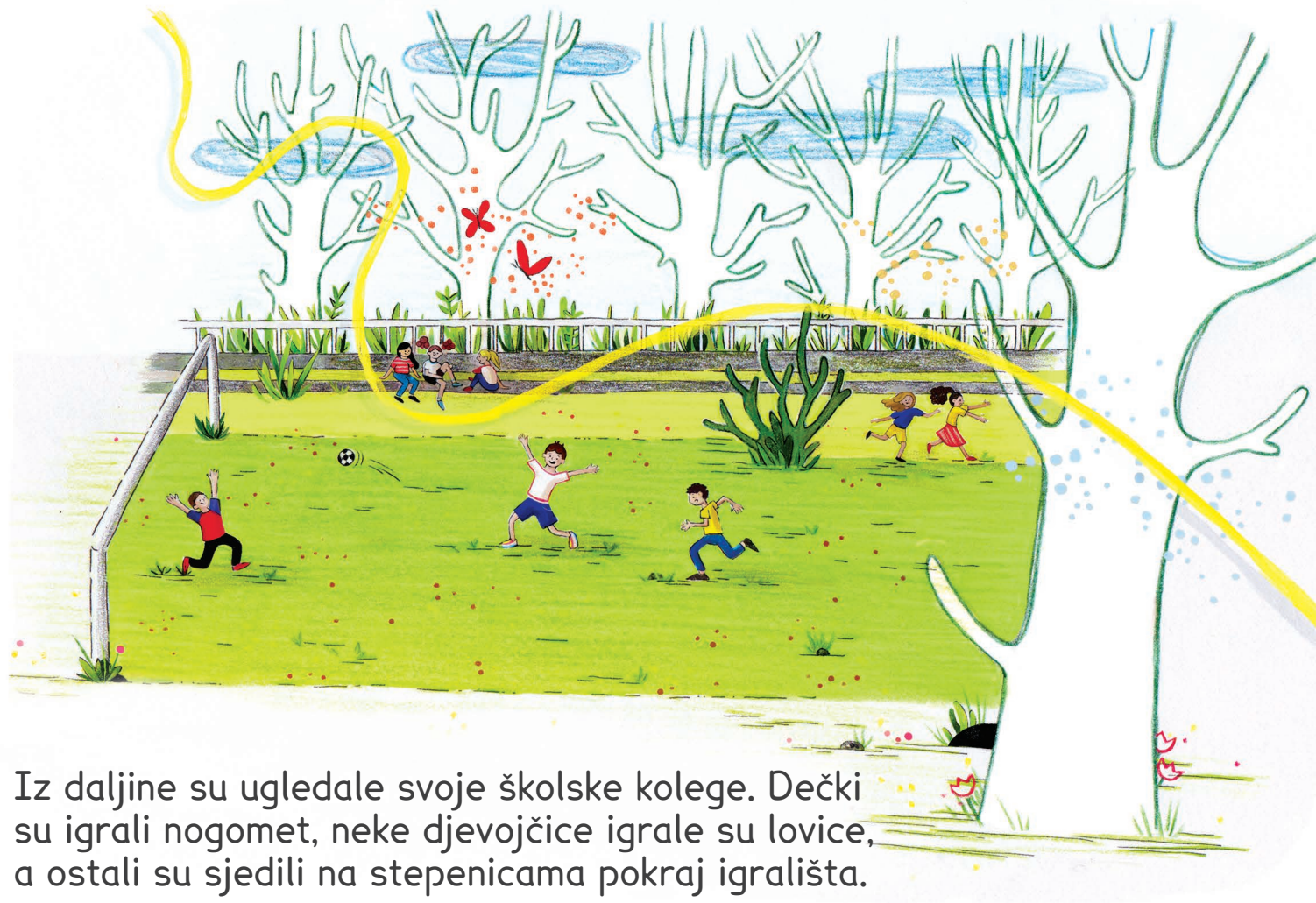
Kao i svakog dana, Tonka i Beti zajedno su krenule u školu. No, prije nastave odlučile su svratiti na školsko igralište, gdje se okupljaju i ostala djeca iz razreda.

– Kako bismo se danas mogle zabaviti?
– upita Tonka Beti. – Nešto sam smislila.
Danas mi na pamet pada Marko sa svojim jeftinim tenisicama.
Zamisli, svima govori da su original – odgovara joj Beti, značajno je pogledavši.

– Kakav jadnik – odvrati Beti. – Nego, znaš li da Lina ide na plivanje? Vjerojatno želi smršavjeti. Obje se na to glasno počnu smijati.

Iz daljine su ugledale svoje školske kolege. Dečki su igrali nogomet, neke djevojčice igrale su lovice, a ostali su sjedili na stepenicama pokraj igrališta.

Tonka i Beti prišle su curama. – Bok, cure, imamo li danas iz prirode pokus ili novu lekciju? – upitala je Tonka. Djevojčice se nisu ni okrenule. – Hej, cure, što se pravite da nas ne vidite? – nezadovoljno je primijetila Beti. Djevojčice su i dalje mirno sjedile, zaokupljene svojim razgovorom.

Potom su se Tonka i Beti okrenule djevojčicama koje su igrale lovice. – Hej, možemo li i mi s vama? – upitala je Beti. Ni ovoga puta nisu dobile odgovor. Stajale su začuđeno i pogledavale se.

Stazicom prema igralištu prilazio je Marko. Hodao je polako i ležerno u svojim novim tenisicama. – Evo Marka – uzviknula je Tonka. – Vidi tenisice! – posprdno je komentirala i laktom gurnula Beti.

– Bok, Marko, super su ti tenisice – rekla je Tonka, a Beti je dodala: – Daaa, izvrsne. Jesu original?

– Nisu – mirno je odgovorio Marko. Beti i Tonka su se pogledale.

– Nisu???? – upitale su uglas, glumeći čuđenje.

– Ne, ali su super! Kupili su mi ih baka i djed. Obožavam ih. Jako su udobne – s osmijehom im je uzvratio Marko. – Dobro... odlično – odgovorila je Tonka, a Beti je zbunjeno skrenula pogled od Marka.

Marko nastavi: – Vas dvije ste baš grozne. Zna li kako vas zovemo? Gospođice Zlice. Sad su i ostali zastali i priključili se trojcu. – Molim?! – zaprepašteno uzviknu Beti. – Da, gospođice Zlice. Svakog dana nekog ogovarate i svima se rugate – primijetio je Marko.

– Grozne ste i mi se više ne želimo družiti s vama. Mirna je tjedan dana plakala nakon što ste joj rekle da joj je kosa poput slame – bez straha im se suprotstavio Marko. – Meni se rugate zbog debljine. Kao da nisam čula kakvim me pogrdnim imenima nazivate – dodala je Lina. – Ali, ovaj... nismo mislile ništa loše... – počela je zamuckivati Tonka, a Beti se zacrvenjela.

– Nije važno što ste vi mislile. Mi vas više nećemo slušati. Svejedno nam je što mislite i govorite – rekao je Marko i krenuo prema ulazu u školu.

Dečki su uzeli loptu, cure torbe i pridružili mu se ispred ulaza u školu. Tonka i Beti su ostale same na školskom igralištu. Začudene i iznenađene, nisu se snašle.

- Što se sad upravo dogodilo? -
zbunjeno je upitala Tonka.
- Izgleda da smo pretjerale
sa svojom igrom - tužno
joj je odgovorila Beti.
- I... što ćemo sad? -
zamisli se Tonka.

- Mislim da bismo trebale
prestati i zamoliti ih da nam
oprote - skrušeno će Beti.

Spuštenih glava, gospođice Zlice krenule
su prema školskom ulazu. Oglasilo se
školsko zvono. Tonka i Beti ispričale su se razredu i promijenile svoje
ponašanje. Nisu se više nikome rugale. Znale su kakve su posljedice.

Ovo je moja priča. Ispričaj nam i ti svoju!

Za ovu slikovnicu autorice i dizajnerica izabrale su font Lexie Readable, koji ima posebnu priču.

Britanski font dizajner Keith Bates dizajnirao je Lexie Readable (bivši Lexia Readable) imajući na umu pristupačnost i čitljivost.

Značajke poput nesimetričnih “b” i “d” te rukom pisanih oblika “a” i “g” mogu pomoći čitateljima s disleksijom i ostalim osobama s poteškoćama u čitanju da čitanje bude inkluzivnije i lakše. Štoviše, autor je odlučio da obrazovne i dobrotvorne ustanove, kao i pojedinci, mogu besplatno preuzeti i slobodno koristiti Lexie Readable Regular i Bold bez licence, kao doprinos širenja kulture čitanja.

Više o priči koja stoji iza fonta Lexie Readable možete pročitati na linku www.k-type.com/lexie-readable/ (tekst na engleskom).

Slikovnica je osmišljena u sklopu projekta “Ispričat ću ti svoju priču”, sufinanciranog od strane Grada Zagreba, Gradskog ureda za socijalnu zaštitu, zdravstvo, branitelje i osobe s invaliditetom.

Sadržaj ove slikovnice u isključivoj je odgovornosti autorice i Udruge Kultura Nova i ni pod kojim se uvjetima ne može smatrati kao odraz stajališta Grada Zagreba.

KULTURA
NOVA

Zaklada
Kultura nova

GRAD
ZAGREB

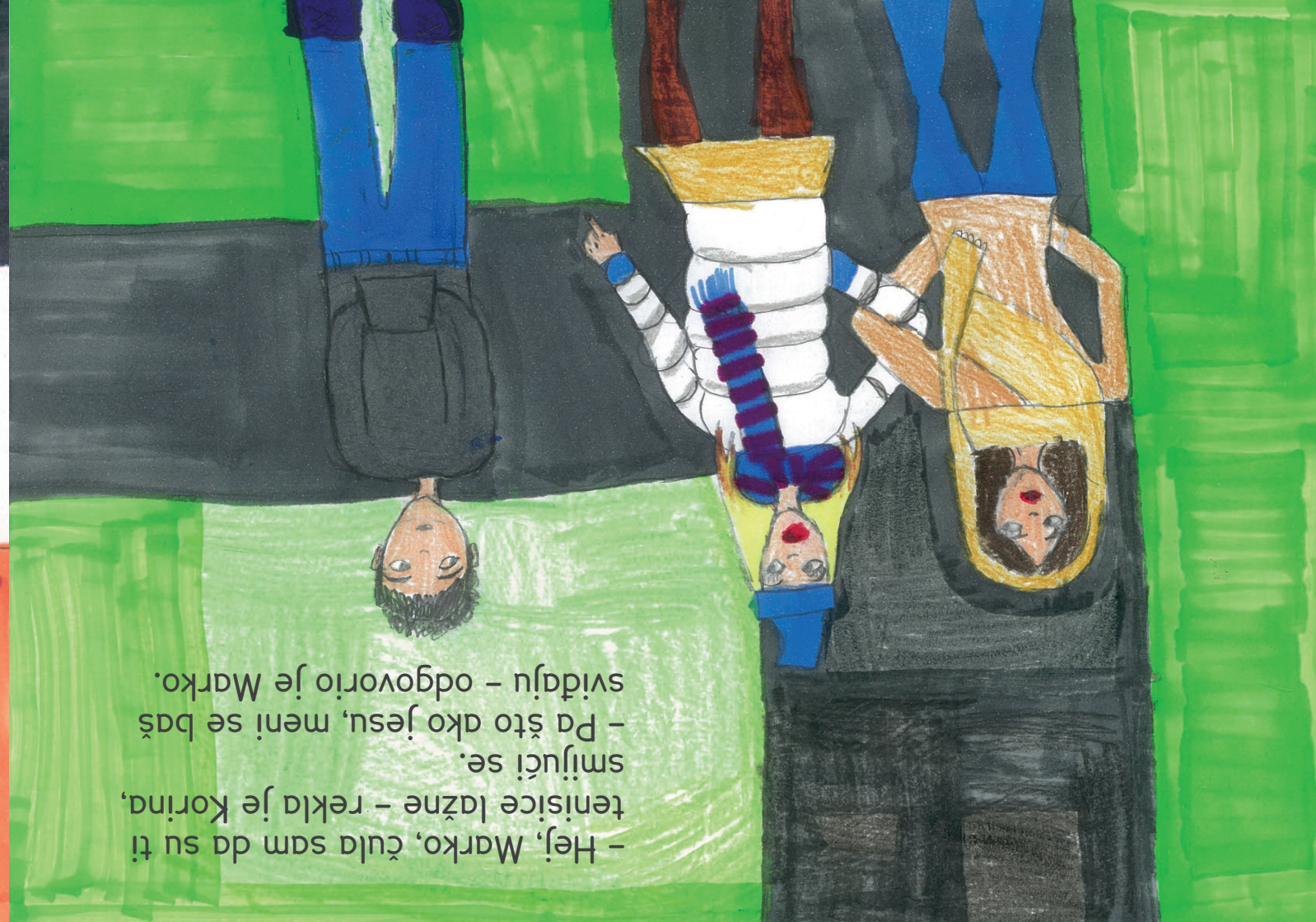
Ovo je moja priča.
Ispricaj mi ti svojoj

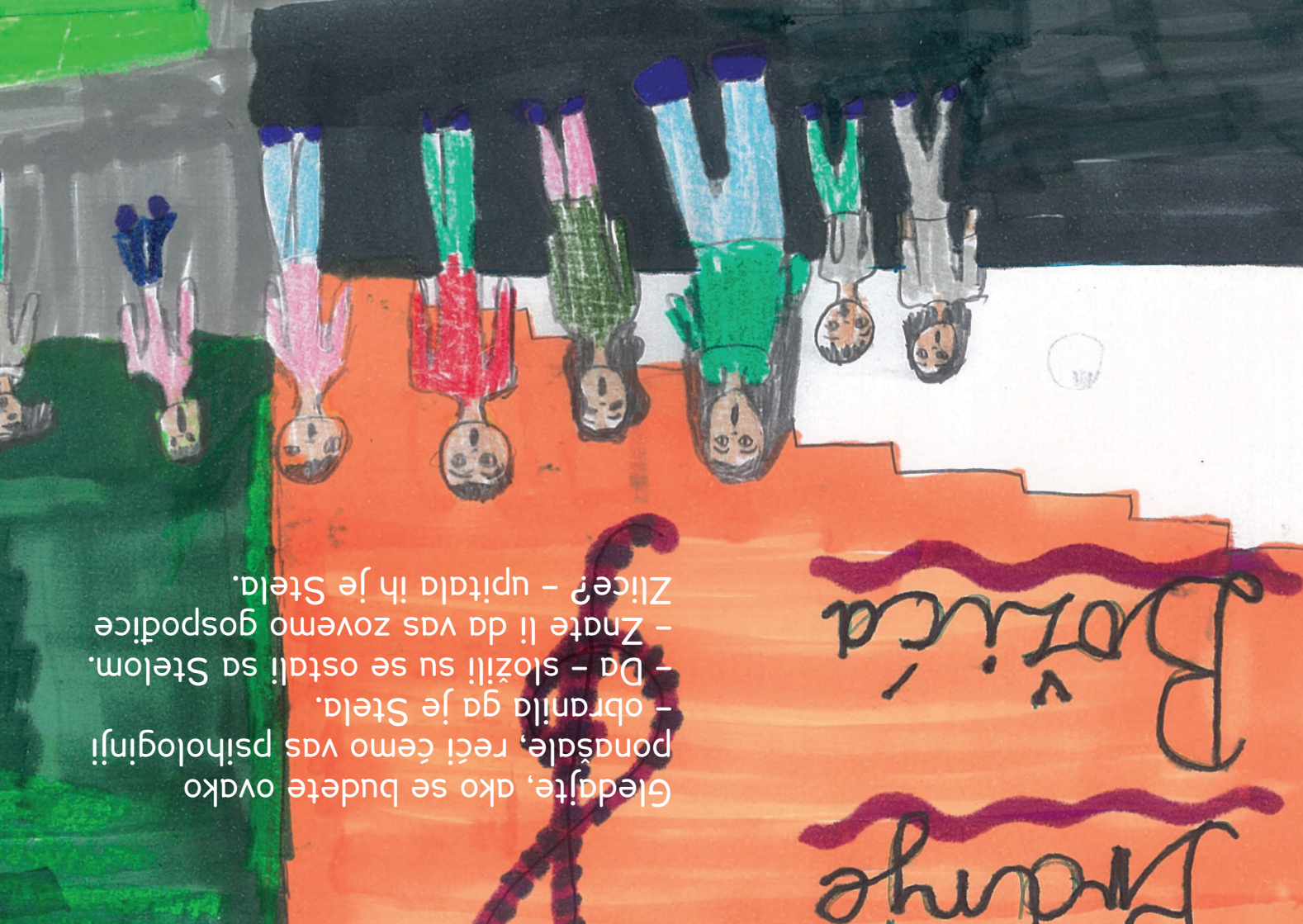
Zaprepaštene, Tonka
i Korina su zasutjele,
a ostali, uključujući Marka,
otišli su s igrališta.

Travni
Božić

- Hej, Marko, čula sam da su ti
tenisice lažne - rekla je Korina,
smijući se.
- Pa što ako jesu, meni se baš
svidaju - odgovorio je Marko.

Gledajte, ako se budete ovako
ponašale, reći ćemo vas psihologinji!
- obranila ga je Stela.
- Da - složili su se ostali sa Stelom.
- Znaite li da vas zovemo gospodice
Zlice? - upitala ih je Stela.

Jednog dana
dve prijateljice,
Tonka i Korina,
išle su prema
školskom
igralištu.
- Čula sam da
je Marko dobio
nove tenisice,
definitivno su
lažne - rekla je
Tonka.

Kada su došle na igralište,
ugledale su Marka
i njegove prijatelje.

Projekt "Ispricati ču ti svoju priču" ima za cilj spriječiti i prepoznati vršnjačko nasilje među učenicima nižih razreda zagrebačkih osnovnih škola te prikazati kako djeca (žrtve) doživljavaju vršnjačko nasilje. Vršnjačko nasilje jedan je od gorućih problema u školama, o čemu svjedoče slučajevi koji se svakodnevno prijavljuju. Riječ je o nasilju na svim razinama – fizičkoj, psihičkoj, emocionalnoj, ali i cyber nasilju. Podaci o izloženosti djece nasilju u vršnjačkim odnosima pokazuju da su različiti oblici psihičkog (npr. ogovaranja, prijetnje, izolacija, vrijeđanje licem u lice te putem interneta) i fizičkog nasilja (npr. udaranja, guranje) svakodnevica u životima djece. Statistika govori da u gotovo svakom razredu vjerojatno postoji dijete koje je izloženo nekom obliku vršnjačkog nasilja. Rezultati epidemiološkog istraživanja o zlostavljanju i zanemarivanju djece pokazuju da 29,9% djece jednom mjesečno ili češće doživljava nasilno ponašanje od strane vršnjaka, dok je 21,3% djece nasilno prema svojim vršnjacima.

Ispričat ću ti svoju priču: Gospodice Zlice

Tekst i ilustracije: Nikolina Bubenjar

KULTURA
NOVA

Zlatna
Kultura nova

GRAD
ZAGREB